

BOSÉ je SÓLO

Jarmila Hannah Čermáková

V ý b o r z t v o r b y 2000 – 2014 : s b í r k y v y d a n é i p ř í š t í

Ze sbírky S K A Z O Č K Y

M a l á v ě d m a

Ta malá snědá tříletá
je zakletá
je zakletá
Ví
kudy mrtvé děti chodí
a které už se nenarodí
Pohledem z hloubi vědomí
následuje tvé svědomí

Dvě vlčí oči
jako hrob
zamlčí
otisk vlčích stop
tam za osadou
za dědinou
ztracené
tvojí vlastní vinou
Ta tuší
že ji nemáš rád
Ta by tě mohla žalovat
za chvíli lásky
příliš krátkou
aby přežilo nekřtěňátko
pod srdcem
nezletilých sester
Byla to Ribizla
či Ester?
-Nestal ses otcem?
Ta to ví!
Jednou to poví tátovi
tam v sirotčinci na nebesích
Ta malá
snědá
bloudí v lesích
a tebe svádí v dlani hrot
dýky k násilí...
Jde ti o život!

Od Boha bohém

Kdo následuje
Pegase
nesmí si sedět na kase
a nebo šustit bankovkami

Křídlatí koně bloudí sami nocí

Nebe je čisté
Jakož i vy jste po hvězdami
Nalačno sami

Pegas vás pozná po hlase

Skazočka o první menstruaci

Na kuří noze
muří dům
namořen modře
z křoví ční

Zbloudilým
dětským střevíčkům
hořce
zní hořce půlnoční

Ponuře
bliká do noci
lojová svíce blekotavá
a po jedovém ovoci

váhavě tápe
ručka pravá
Drsná je duše
kouzelnice
a pavouk snovač
snová sítě

nedej se dítě
Vzbuď se dítě!
Lusk dětství
Puká
opouští tě
Chytí tě snovač

Churavý
a obejmě
a unaví
a vyděsí a zasvětí tě
Pustí ti žilou do těla
vše o čem matka mlčela
a co ti táta váhal říci:

že budeš jednou kouzelnicí
že budeš každý měsíc znova
s raněnou lunou ovulovat

že právě přichází tvá chvíle
magie
Černé...
Nebo bílé!?

D í v e n k a v h a m a c e

Už procitá
a ve chvíli
vyplaší
všechny motýly

až tmavou hlavu
pootočí
dozraje slunce
v sladký plod

A motýli
svůj chorovod
ukončí opilí
svým leskem
a vlastní září

vlastním steskem
po zakukleném lusku
mládí

Tropický úsvit
k tanci svádí
motýlí křídla
slepé můry
i dravé ptačí lovce shůry

Malá
s velkýma očima
je vzhůru
-Jitro začíná

Princezna pod večernicí

Slunce
s korunou z jeřabin
se k západu kloní

Večerem
jede dívka na huculském koni

Vysokou ostřicí
prokmitá zářící
hříva
Dívka jede a zpívá

Mlha
ji zaslechla
a lesem jí vlečku z první rosy nese
až k tiché vesnici

Huculská ryzí hříva
mizí
I s teskným nápěvem
té cizí
dívenky s helmicí

Naláčno

Diadém z diamantů nemá
tak naléhavou vnitřní záři
jako je němá
mlčenlivá
lačnost
v propadlé dětské tváři

A každá matka
má tušení
čím tomu lačnění
dát mat:

